

สรุปดุยกันวันพุธ

ด้วยมีเดียพิพิธภัณฑ์ ตั้งวันศุกร์ที่ 20 มกราคม 2536

เขื่อนสายบุรี ที่มา : ที่ไป

นำเสนอโดย

คุณบำรุง พิทักษ์สาลี ผศ.ดร.ดร.รองชัย พัฒนา

อาจารย์นฤกุล รัตนดาฤกุล คุณดาแม่ ดีอรามะ

วันพุธที่ 20 มกราคม 2536

ณ ห้องฉายภาห淫ด์ ชั้น 2 หอสมุดจุฬาฯ เอฟ เคนเนดี้

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสังขลันครินทร์ วิทยาเขตปีตูดานี

เขื่อนสายบุรี เป็นโครงการที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการซึ่งอาทัยอยู่ภายในห้องถีน ซึ่งในการดำเนินโครงการมีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ทั้งที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ในการสร้างเขื่อน รวมทั้งในส่วนที่เป็นกลางที่รับฟังข้อมูล ทั้ง 2 ฝ่าย และโครงการนี้ที่มีกระแสความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านของการผลิต ฯ ความเห็นด้วยกัน เช่น

- ด้วยผลการสร้างเขื่อนในปัจจุบัน หากคิดจะสร้างในปีหน้าคงยาก
- เขื่อนสายบุรี เป็นเขื่อนทดน้ำสายบุรี ดังนั้นเรื่องโครงการที่ถูกต้อง คือโครงการเขื่อนทดน้ำสายบุรี
- การสร้างเขื่อนจะทำให้ท่วมพื้นที่เทียมตัว สักว้า นาคต่าง ๆ จะสูญพันธุ์
- สวยงาม สวยงามไม้ ไม่จำเป็นต้องเพิ่งขอประทานแต่ต้องการแหล่งน้ำขนาดเล็กมากกว่าพอจะจัดการเองได้

ความเป็นมาของเขื่อนสายบุรี

เนื่องจากในภาวะปัจจุบัน ประเทศไทยขาดแคลนน้ำเป็นจำนวนมากทุกปีน้ำจะลดลงโดยเฉลี่ย 1,100 - 1,500 มม. ท่อปี

*ปั้นอิชานการศึกษา 4 ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสังขลันครินทร์ วิทยาเขตปีตูดานี

ปี 2534 น้ำที่ตกลงมาลดลง 18 %

ปี 2535 น้ำที่ตกลงมาลดลง 22 %

แนวโน้มในอนาคตน้ำจะลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาตามมาหากมาย ภาคใต้ น้ำก็ลดลง กรมชลประทาน จึงต้องทำการพัฒนาแหล่งน้ำ

แม่น้ำสายบุรี เป็นอีกโครงการหนึ่งของกรมชลประทานที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อให้ เกิดประโยชน์ แทนที่จะให้น้ำไหลลงทะเลโดยเปล่าประโยชน์ โดยได้ดำเนินการดังนี้

พ.ศ. 2510 เริ่มวางแผนโครงการ

พ.ศ. 2521 สำนักงานพัฒนาแห่งชาติ ได้ศึกษาเบื้องต้นเพื่อที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ

พ.ศ. 2522 สำนักงานพัฒนาแห่งชาติได้จ้างบริษัทที่ปรึกษาศึกษาเกี่ยวกับความ- หมายเหตุที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ

พ.ศ. 2523 มีมติว่าจะสร้างเขื่อนสูง 58 เมตร เป็นเชื่อนเก็บน้ำปิดกั้นแม่น้ำสายบุรี ที่อำเภอศรีสัครา จังหวัดนราธิวาส เก็บน้ำได้พันล้านกว่าลูกบาศก์เมตร ช่วยเหลือพื้นที่ทางภาคใต้ 120,000 กว่าไร่ และท่อมันที่ 60,000 กว่า ตารางเมตร

พ.ศ. 2524 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีโครงการสร้างเขื่อนเก็บน้ำ มีพื้นที่ 450 ล้านกว่าลูกบาศก์เมตร แต่มีพื้นที่น้ำท่วมน้อยลง แต่หันในโครงการของ กรมชลประทานและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั้ง 2 โครงการต้องระดับ

พ.ศ. 2528 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จประพาสทางจังหวัดยะลา บัดดานี ทรงทราบถึงความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัดยะลา บัดดานี นราธิวาส ในฤดูพายุปัลูลาจจะขาดแคลนน้ำและขาดแหล่งน้ำกินน้ำใช้ เนื่องจากน้ำทะเลียนสูงในฤดูแล้ง

พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้ใช้วิธีการผันน้ำ จากแม่น้ำสายบุรี เพื่อให้ใช้น้ำในแม่น้ำสายบุรีไปช่วยเหลือพื้นที่ทางภาคใต้ในพื้นที่ขาดแคลนน้ำ

กรมชลประทานสนองพระราชดำริ จึงวางแผนศึกษาความ- หมายเหตุที่จะพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวิศวกรรมวางแผนสร้างเขื่อน ที่บ้านกะดุน อ่าเภอรามัน จังหวัดยะลา ทั้งหมดคือความเป็นมาของ แนวความคิดในการสร้างเขื่อนสายบุรี

ลักษณะของโครงการเขื่อนสายบุรี

เขื่อนสายบุรีมีลักษณะเป็นเขื่อนกดน้ำ ที่จะยกระดับน้ำในแม่น้ำให้สูงขึ้น ซึ่งตามปกติ แม่น้ำสายบุรีในหน้านี้ น้ำจะท่วมมากในช่วงเดือนพฤษภาคม-ธันวาคม ซึ่งจะท่วมพื้นที่ด้วย ทั้งหมดอย่าง เช่น

พื้นที่ที่ท่วมปกติเพียง 12.5 เมตร (สูงจากน้ำทะเลียนกลาง) แต่ช่วงเดือนพฤษภาคม ท่วมถึง 14 1/2 เมตร ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติถึง 2 เมตร เมื่อมีการสร้างเขื่อนนับริเวณที่ลุ่มจะมี

น้ำท่วมประมาณ 500 กว่าไร่ ซึ่งจะทำให้พื้นที่บรรจุเพียง .75% ซึ่งตามปกติเชื่องเก็บกักน้ำจะทำให้พื้นที่บรรจุถึง 5-6% ของพื้นที่ลุ่ม จึงนั้นได้ว่าเรือนส้ายบูรีจะเป็นเชื่องเก็บกักน้ำที่จะทำให้พื้นที่บรรจุน้อย และพื้นที่ที่จะได้รับประโยชน์มีถึง 78,000 ไร่

อีกประดิษฐ์ที่เป็นภัยแล้ง คือ หลังจากการสร้างเขื่อนจะมีน้ำทะเลขหนุนในถูกแล้ง ในความเป็นจริงแล้วแม่น้ำสายบูรีมีแหล่งกำเนิดดันน้ำอยู่ที่จังหวัดราชบุรี แล้วไหลเข้ามาทางเหนือฝ่าย ยะลา ปัตตานี ซึ่งมีลำน้ำยาว 185 กิโลเมตร และเขื่อนจะสร้างที่กิโลเมตรที่ 135 ซึ่งห่างจากปากแม่น้ำ คือ ทะเสถิ่ง 50 กิโลเมตร เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะมีน้ำทะเลขหนุนจึงไม่มี และบริเวณเหนือเขื่องเก็บน้ำมีน้ำพอใช้ ไม่ใช่ไม่มีน้ำตามที่เข้าใจกัน

เขื่องเก็บน้ำและอาคารประกอบ

6.1.1.1 - เขื่องเก็บน้ำ เป็นเขื่องเก็บน้ำชนิดประดิษฐ์ราบอยู่น้ำ ประกอบด้วยบานประดิษฐ์โถ้งขนาดช่องบานกว้าง 12.50 เมตร สูง 6.00 เมตร จำนวน 8 ช่อง โดยจะสร้างในช่องลักษณะขึ้นแทนลำน้ำเดิมร่องน้ำในช่องลักษณะความยาวประมาณ 1,100 เมตร

- อาคารประกอบ ประกอบด้วยห่อระบายน้ำคลองส่งน้ำสายใหญ่ผึ้งขาว ขนาดกว้าง 2.85 เมตร สูง 3.00 เมตร จำนวน 2 ห่อ ทำบนเดินบันลือกันล้าน้ำเดิม และห่อระบายน้ำล้านลุกเดิน
- ระบบชลประทาน ประกอบด้วยคลองส่งน้ำสายใหญ่คลองซ้ายและคลองแยกซ้าย รวมทั้งหมด 32 สาย รวมความยาวประมาณ 180 กิโลเมตร ('เอกสาร โครงการพัฒนาลุ่มน้ำสายบูรี ตอนล่าง กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน้า 2)

ผลกระทบจากการสร้างเขื่องส้ายบูรี

การสร้างเขื่องย่อมมีประโยชน์และย่อมมีผลกระทบเชื่องส้ายบูรี ก็เช่นกัน หลาย ๆ ฝ่ายก้มองถึงผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน เช่นกัน ซึ่งก็มี

- ด้านนิเวศวิทยา

ลักษณะพื้นที่บริเวณการสร้างเขื่องจะส่อมารوبไปด้วยภูเขา ซึ่งน้ำจากภูเขานี้จะไหลลงสู่ที่ลุ่มในถูกน้ำหลัก น้ำจะไหลมาท่วมที่ลุ่มเหล่านี้ ซึ่งจะเป็นป่าหิรุใกล้ ๆ กับแม่น้ำสายบูรี ในถูกแล้งแหล่งน้ำเหล่านี้จะเป็นที่อยู่สำหรับสัตว์น้ำ นก นานาชนิด และสัตว์อื่น ๆ ซึ่งบริเวณพื้นที่เหล่านี้ หากมีคลองชลประทานผ่าน จะทำให้วงจรชีวิตของสัตว์เปลี่ยนไป ซึ่งก็มีเกิดขึ้นกับหลายพื้นที่ที่มีการสร้างเขื่อง เมื่อมีเขื่องสร้างขึ้นมาสัตว์หลายชนิดก็ได้สูญพันธุ์ไป ทำให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาที่มีอยู่เดิม

- ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตรากฐาน

สภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านใน 4-5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ชาวบ้านอยู่อย่างสงบ เรียบง่าย ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย เมื่อเริ่มมีโครงการชลประทาน ชาวบ้านเริ่มตระหนกไม่รู้ว่าในอนาคตจะเป็นอย่างไร การสร้างเขื่องจะส่งผลกระทบต่อพวกราก

อย่างไรบ้าง จึงเริ่มมีการเคลื่อนไหว เพื่อจะให้เกิดกระบวนการสร้างเรื่อง เพราะจะมีการเรียนคืนที่ดิน ซึ่งหากมีการเรียนคืนที่ดินชาวบ้านจะเหมือนทางทำมาหากินและจะต้องจากที่อยู่เดิมไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน เพราะจากสภาพปัจจุบันฐานความเป็นอยู่ก็ไม่ดีอยู่แล้ว ทำให้พากเพียบคนทางทำมาหากินจนมีบางคนพูดว่า หากมีการเรียนคืนที่ดิน ก็เหมือนกับพากເຊາວวันตาย ซึ่งในส่วนนี้จะทำให้เกิดชีวิตของชาวบ้านได้เปลี่ยนไป

ในส่วนนี้ ชาวบ้านได้ให้ความเห็นว่าควรจะมีการพัฒนาของเดิมที่มีอยู่แล้ว แทนที่จะมีการสร้างใหม่ โดยเฉพาะควรจะหลีกเลี่ยงเพื่อให้เกิดการสูญเสียพื้นที่น้อยที่สุด หรือใช้วิธีการลอกคลองธรรมชาติ ที่มีอยู่แล้วแทนการสร้างใหม่ ซึ่งหากมีการสร้างใหม่ก็จะไปตรงกับสุภาษิตโบราณที่ว่า "เราทิ้งเตาที่ปลายเข้า เพื่อจะไปจับนกที่กำลังบิน" ในที่สุดก็ไม่ได้อะไรซักอย่าง

และในการสร้างเรื่องนั้น ชาวบ้านในพื้นที่ได้เปรียบเทียบตัวเองว่าเหมือนกัน รวมปลวกและมีคนอาบาน้ำไปรากบนด้อมปลวก ซึ่งเมื่อรัดน้ำลงไป ด้อมปลวกจะแตก และเมื่อแตกปลวกก็จะบินไปข้างหน้า ตามจุดของคนเราด้านน้ำ ซึ่งเปรียบเสมือนเจ้าของโครงการ คือ ชลประทาน ซึ่งในส่วนของชาวบ้านไม่อยากจากพื้นที่ที่เขาเคยอยู่กัน

แนวทางแก้ไขปัญหาระบบนิเวศวิทยาและวิถีชีวิตชาวบ้าน

การสร้างเรื่องน่ายนูรี ได้มีการวางแผนที่ก่อผลกระทบที่ตามมาในด้านต่าง ๆ และได้มีการเตรียมการแก้ไขในปัญหานี้อาจจะเกิดขึ้น โดยกันคลองที่สร้างจะไม่ให้มีผลกระทบต่อการไหลของลำน้ำธรรมชาติ โดยจะทำเป็นคันระบายน้ำธรรมชาติไหลผ่าน เพื่อจะลดน้ำท่วมน้ำตามธรรมชาติ ก็จะยังคงมีอยู่ ไม่มีผลกระทบในเรื่องสภาพที่อยู่อาศัย ไม่ทำให้ระบบนิเวศวิทยาเสียไป

สำหรับสถานที่สำคัญทางกรรมภัณฑ์ประทานหลักเลี่ยงเรื่องนี้อยู่แล้ว จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น ใน การสูญเสียพื้นที่ทำกินนั้น ได้มีการศึกษาความเหมาะสมของการศูมทุนหรือไม่ ซึ่งผลที่ออกมาก็ยังคงมีผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งมีมะพร้าว ลองกอง ทุเรียน ข้าว น้ำ ผลกำไรโดยเฉลี่ยอีก 50 ปีข้างหน้าถึง 14% ซึ่งหากเงินอยู่ในธนาคารก็จะได้สูงสุดไม่เกิน 12% รวมทั้งได้ศึกษาข้างต้น เศรษฐกิจและสังคม วัฒนธรรมอื่น ๆ อีกด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด

ไขข้อข้องใจผู้ร่วมเสวนานี้เรื่องน่ายนูรีที่มา : ที่ไป

หลังจากที่ได้มีการชุดคุยถึงเรื่องราวของเรื่องนี้ในประเด็นต่าง ๆ กันไปแล้วก็มีการซักถามปัญหา และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ การสร้างเรื่องน่ายนูรี ซึ่งก็มีค่าตามความว่าทำไว้ จึงไม่มีการแจ้งข่าวให้ชาวบ้านในห้องที่ทราบถึงโครงการเรื่องน่ายนูรี ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า ก่อนที่จะสร้างเรื่องนี้จะต้องมีการอภิปรายแบบศึกษาความเหมาะสมและขออนุมัติค่าใช้จ่าย ขออนุมัติ

การก่อสร้างก่อน แล้วจึงจะออกแบบรายละเอียด และของบประมาณ แต่ขั้นตอนตอนนี้อยู่ในขั้นออกแบบเบื้องต้น ซึ่งยังไม่เสร็จ ซึ่งก็ยังไม่มีเหตุผลขัดเจนว่าจะสร้างหรือไม่สร้าง เพียงแต่ต้องสำรวจพื้นที่และยังไม่มีข้อมูล เพราะจะต้องดำเนินการอนุมัติจัดซื้อที่ดินก่อน เพราะการขออนุมัติงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณมีเงื่อนไข คือ

1.1 ต้องซื้อที่ดินเรียบร้อย

1.2 ต้องมีแบบเรียบร้อย

เมื่อเสร็จสิ้นเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อแล้ว สำนักงบประมาณจะอนุมัติ เพราะฉะนั้นจะแจ้งให้ชาวบ้านทราบยังไงได้ เพราะยังอยู่ในขั้นออกแบบเบื้องต้น แต่ก็มีการประชาสัมพันธ์ซึ่งถือว่าเป็นสายบุรี เป็นข้อที่มีการประชาสัมพันธ์มากโครงการหนึ่ง

2. การสร้างเขื่อนในประเทศไทย มีความคิดเห็นในเชิงที่ว่า การสร้างเขื่อนในประเทศไทยยกลายเป็นสิ่งที่ต้องห้ามไปแล้วหรือเพราเมื่อมีโครงการจะสร้างเขื่อนต้องมีการคัดค้านทุกครั้งไปซึ่งบางครั้งคัดค้านกันโดยไม่ได้ศึกษาลักษณะของเขื่อนก่อน ซึ่งข้ออ้างในการคัดค้าน จะมีเหตุผลเหล่านี้เสมอ คือ

2.1 ตัดไม้ทำลายป่า

2.2 ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

2.3 ทำลายวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิม

2.4 เป็นแหล่งวัฒนธรรมในประวัติศาสตร์

2.5 มีแร่ธาตุที่ต้องโดนน้ำท่วม

2.6 ระบบน้ำเวชวิทยาสูญเสีย

ซึ่งในความเป็นจริงในการสร้างเขื่อนนั้น หากมีผลเสียมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับก็คงไม่มีการสร้างอยู่แล้ว

พื้นที่ที่ได้รับผลประโยชน์และสูญเสียจากการสร้างเขื่อนสายบุรี

ผลประโยชน์ที่ได้รับ

- นาทว้า	40,000	ไร่
- สวน	4,500	ไร่
- พืชผัก	8,000	ไร่

ผลประโยชน์จากการผลิตการเกษตร 313.5 ล้านบาท

ผลผลิตเพิ่มขึ้นปีละ 141 ล้านบาท

พื้นที่ที่สูญเสีย

- พื้นที่	100	ไร่
- แนวคลอง	110	กิโลเมตร (2,200 ไร่ ที่ต้องเวนคืน)
- พื้นที่น้ำท่วม	550	ไร่

สูญเสียคิดเป็นเงินปีละ 140.7 ล้านบาท ส่วนรับพื้นที่ทำการเกษตรที่ต้องสูญเสียใน การดำเนินโครงการเขื่อนกดน้ำสายบุรี

- นาข้าว 58%
- ยางพารา 22%
- มะพร้าว 15%
- ทุเรียน ลองกอง ไม้ผล 4%

โดยข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยนี้ เป็นข้อมูลที่ยังไม่เที่ยงตรง 100% เพราะจะมีการเปลี่ยนแปลง อุบัติครั้งเดียว อาจจะมีผลต่อจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเพิ่มเติม แต่ก็ได้เข้าใจมาว่า ดังนั้น

โครงการเขื่อนกดน้ำสายบุรี จะดำเนินโครงการต่อหรือรับโครงการ ทางออก ที่ดีที่สุดตอนนี้ ก็คือ การตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาพิจารณาหาข้อมูลถึงผลที่ได้รับและ ผลเสียที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้นำเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติต่อไป โดยหันน์การตัดสินใจของทุกฝ่าย จะขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ของประชาชนที่ได้รับและผลเสียที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้นำเสนอผู้มีอำนาจ อนุมัติต่อไป โดยหันน์การตัดสินใจของทุกฝ่าย จะขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ของประชาชนที่ได้รับจาก โครงการนี้เป็นหลัก

ข้อมูลเบื้องต้นของราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากการเขื่อนกดน้ำสายบุรี

ราษฎรที่ได้รับผลกระทบจากการเขื่อนกดน้ำสายบุรี ประมาณ 600 ครอบครัว ที่ได้รับผลกระทบ

ประมาณ 600,000 ไร่ ที่ได้รับผลกระทบ

ทำอย่างไรให้มอ.น่าอยู่

ผู้ร่วมเสวนา

อ.ปราโมทย์	ภารมุท	อ.สมเกียรติ	สุขอนันตพงศ์
อ.ประยงค์	ใบชัด	อ.วิรัช	ธรรมภารণ
ผศ.ดร.ครองชัย	หัตถा	รศ.ปรีชา	ป้องภัย
อ.ธรงค์	สถาโถดม		

วันพุธที่ 3 มีนาคม 2536 เวลา 19.30-22.00 น.

ณ ห้องประชุมสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการที่ได้มีการประรากันถึงเรื่องราวเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในหลายเรื่อง ๆ จึงได้มีการระดมความคิดเห็นในเรื่อง "ทำอย่างไรจึงจะทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์น่าอยู่" เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทำให้ใหญ่ ๆ ส่วนพอใจในสภาพความเป็นอยู่ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ยังบกพร่องเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไป

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยน่าอยู่มี 3 ส่วนประกอบสำคัญ คือ

1. ปัจจัยด้านกายภาพ (PHYSICAL CONDITION)
2. ปัจจัยด้านสังคม (SOCIAL CONDITION)
3. ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน (WORKING CONDITION)

ปัจจัยด้านกายภาพ เป็นปัจจัยพื้นฐานของทุกคนซึ่งในหลาย ๆ ส่วนของ มอ. น่าจะเสริมสร้างซึ่งก็มีแนวความคิดต่าง ๆ ดังนี้

- การสร้างระบบสังขลานครินทร์นิยมให้เกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน สร้างความสำนึกในความเป็นสงขลานครินทร์ ทำให้เกิดความผูกพัน Hao Yu สร้าง SOCIALIZATION ให้เกิดขึ้นในแต่ละรุ่นให้มีความสำนึกในความเป็นสงขลานครินทร์

- ระบบสวัสดิการที่มีให้แก่ประชาชนของมหาวิทยาลัย ในปัจจัยขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัยมีให้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วปัจจัยในขั้นพื้นฐานมหาวิทยาลัยจะต้องมีให้กับประชาชนทุกกลุ่มของสังคม มอ. โดยอาจจะใช้ระบบเอกสารมาลงทุนดำเนินการโดย เอกชน โดยมีมหาวิทยาลัยด้อยคุณค่าแล

- ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย การออกแบบสิ่งก่อสร้างสถานที่ของมหาวิทยาลัย เพราะในส่วนของสถานที่ หากมีการออกแบบได้เป็นอย่างดีเหมาะสม ก็จะเป็นส่วนที่ประทับใจทำให้เกิดความพอใจในสภาพความเป็นอยู่

- การสร้างเกียรติภูมิของบรรพชนชาว มอ. เพื่อความภาคภูมิใจของคนรุ่นหลังซึ่งในส่วนปัจจัยทางด้านกายภาพนี้ อัตตากิมพลาญส่วนที่ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของมหาวิทยาลัยไม่เหมาะสม ซึ่งปัจจัยสำคัญก็คือ คน เช่น

- ความมีอัตตากิมพลาญ คนในมหาวิทยาลัยส่วนมากจะมีการยืดมั่น ถือมั่นในตัวเองมาก เพราะอาจจะถือว่าเรียนสูง ฉลาด เป็นผู้รู้ ซึ่งในส่วนนี้ก็จะทำให้คนเหล่านี้ไม่มีความสุขแล้วจะส่งผลกระทบไปยังคนแวดล้อมด้วย

- การไม่กระตือรือร้นในหน้าที่การทำงาน คุณภาพงานไม่ได้มาตรฐาน อญี่ไปวัน ๆ ทำให้ส่งผลไม่ดีส่วนอื่น ๆ ซึ่งผลที่ได้ก็เป็นลึ้งไม่ดี

ปัจจัยด้านสังคม สังคมเป็นส่วนรวมที่ใหญ่ สังคม มอ. ก็เช่นกันเป็นสังคมที่กว้างใหญ่ การที่จะทำให้ทุกคนมีความรู้สึกว่า มอ. น่าอยู่จะต้องมีการสร้างความรู้สึกผูกพัน ความแน่นแฟ้นสามัคคี ซึ่งการมีการสนับสนุนให้เป็นส่วนสำคัญของลงมาจากการ ซึ่งมีวิธี การในการสร้างหลายอย่าง เช่น การมีองค์กรเป็นตัวกลางของการประสานงาน แล้วมีกิจกรรม รองรับ การสร้างหอพักในลักษณะที่เป็นการจำลองสภาพสังคมที่เอื้อประโยชน์ในการเรียน มีบรรยากาศในทางวิชาการ และความเป็นบ้าน โดยองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวประสาน ระหว่างองค์กรหลักกับประชาคมในหลาย ๆ ช่องทาง เช่น การสื่อสารโดยการออกสิ่งพิมพ์รายวัน (DAILY NEWS) เพื่อให้คนในประชาคมเกิดความเข้าใจถึงสภาพความเปลี่ยนแปลงในสังคม เกิด ความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำมารู้ความสงบสุขในสังคมส่วนรวม รวมถึงการตอบสนอง ความต้องการของสังคมภายนอกในด้านต่าง ๆ เช่น การให้ความรู้ความต้องการของชุมชน ท่องถิ่นเป็นการบริการวิชาการ เป็นการทำให้ มอ. เป็นส่วนหนึ่งของสังคมท้องถิ่น

ปัจจัยด้านสภาพการทำงาน สภาพการทำงานในมหาวิทยาลัยมีส่วนที่เหมาะสม ในหลาย ๆ อย่าง เช่น ผู้บุริหารมาจากการเลือกตั้งลงจากตำแหน่งเมื่อหมดภาระ ซึ่งต่างกับ หน่วยงานอื่นเป็นลึ้งที่ต้องบุคคลตัวอย่างที่อุทิศตัว เพื่อการสร้างงานที่ดี ซึ่งก็มีอยู่มาก

ซึ่งในส่วนการเสริมสร้างด้านสภาพการทำงาน ควรจะมีความพร้อมในด้านสถานที่ เครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการทำงาน ในการเรียนให้เป็นสภาพการทำงานในระดับ วิชาการ ทุ่มเทในการแสวงหาความรู้ การจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ให้ เหมาะสม เป็นสัดส่วน ซึ่งจะดูดีเหมาะสม การจัดตารางเวลาการสอน การเรียน ควรจะให้เหมาะสมให้อยู่ในช่วงเวลาที่ ร่างกายเอื้ออำนวย เช่น ระหว่าง 08.00 - 17.00 น. หากไม่มีกรณีที่จำเป็นจริง ๆ ซึ่งหากเป็น เช่นนี้ก็จะทำให้เกิดผลดีในหลาย ๆ ส่วน เช่น ด้านสุขภาพอนามัยก็จะมีเวลาในการออกกำลังกาย นันทนาการ ด้านสังคมสิ่งแวดล้อมมีเวลาในการทำกิจกรรมรวมกลุ่ม ซึ่งจะนำมาถึงผลดีอีก หลาย ๆ อย่าง ที่จะเกิดขึ้นกับประชาคมในทุก ๆ ส่วน

และส่วนสำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือ การยอมรับผู้บุริหารมืออาชีพเข้ามานำบริหารแทน อาจารย์และอาจารย์กลับทำหน้าที่สอน และวิจัย เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการโดยการ

เปลี่ยนแปลงอาจจะเริ่มจากบางส่วนที่มีความพร้อมก่อนเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น

นอกจากปัจจัย 3 ด้านที่จะทำให้น่าอยู่แล้ว ปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดก็คือ คน หาก ทุกคน มีความรู้สึกว่า มอง ก็ออบ้าน มีความผูกพัน มีใจให้กัน ช่วยกันทำให้บ้านน่าอยู่ สังคมมอ. ก็จะน่าอยู่ แต่ถ้าทุกคนวางแผนโดยกึ่งมีแต่ความรู้สึกที่ไม่ดี “ไม่อยากจะอยู่” โดยเฉพาะประชาคม ที่เป็นน้องใหม่ เช่น นักศึกษาปีที่ 1 ที่เข้ามา ควรจะได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพราะ นักศึกษาปีที่ 1 จะเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมเกือบทุกสิ่งทุกอย่างจึงจำเป็น จะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี ที่สุดแล้วหากทุกคนมีความปรารถนาดีต่อสังคม มอ.แล้ว มอ.ก็คงจะน่าอยู่ และคงเป็นบ้านของทุก ๆ คน ที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ ปกป้อง รักษาเอาไว้เพื่อ คนรุ่นต่อ ๆ ไปอย่างไม่สิ้นสุด

